

Vysťrhnite si... prázdniny :)

Prázdniny	Posledný deň vyučovania pred začiatkom prázdnin	Termín prázdnin	Začiatok vyučovania po prázdninách
jesenné	29. október 2014 (streda)	30. október – 31. október 2014	3. november 2014 (pondelok)
vianočné	19. december 2014 (piatok)	22. december 2014 – 7. január 2015	8. január 2015 (štvrtok)
polročné	30. január 2015 (piatok)	2. február 2015 (pondelok)	3. február 2015 (utorok)
jarné	Banskobystrický kraj, Žilinský kraj, Trenčiansky kraj 13. február 2015 (piatok)	16. február – 20. február 2015	23. február 2015 (pondelok)
veľkonočné	1. apríl 2015 (streda)	2. apríl – 7. apríl 2015	8. apríl 2015 (streda)
letné	30. jún 2015 (utorok)	1. júl 2015 – 31. august 2015	2. september 2015 (streda)

Zvonček 1

Časopis žiakov SZŠ BellAmos vydáva Tlačová agentúra BellAmos TABA
Dvojnásobný držiteľ Ceny Jožka Fľaka za jeho vysokú úroveň
Držiteľ ceny Slovenského syndikátu novinárov
3. miesto v regionálnej súťaži školských časopisov základných škôl

Číslo 1/ročník 13

september 2014

Cena: 1€

Časopis Zvonček TABA 2014/2015. Vydáva Tlačová agentúra BellAmos pri Súkromnej základnej škole BellAmos v Martine, Ulica východná 18, za pomoci žiakov a pedagógov školy
Kontakt: 0907/101023 alebo bellamos@mtweb.sk.

Obsah

Str. 1	Titulná strana
Str. 2	Pre začiatok
Str. 3	Hlavné správy
Str. 4 - 5	Prváci
Str. 6	Zážitkujeme
Str. 7	Zážitkujeme
Str. 8	Zážitkujeme
Str. 9	Jablkové hody
Str. 10 - 11	Comenia Script
Str. 12 - 13	Moje letné prázdniny
Str. 14	Múzokopanie
Str. 15	Sladká matematika
Str. 16	English Page
Str. 17	Okienko špeciálnej pedagogičky
Str. 18	Strana pre rodičov
Str. 19	Reklama
Str. 20	Niečo na záver

Kalendárium

ŽIACI

Narodeniny majú v októbri:

Martin Huťka	1.10.
Anton Kusal	1.10.
Terézia Račayová	4.10.
Matúš Volna	10.10.
Emma Krištofiková	11.10.
Samuel Šamalík	11.10.
Ivan Blaho	13.10.
Sabina Pustayová	13.10.
Kristián Fúčela	17.10.
Daniel Nosek	20.10.
Matúš Bohuslav Šlichtík	23.10.
Tomáš Feldsam	27.10.
Branislav Faber	30.10.

Meniny majú v októbri:

Stela Malková	3.10.
Terézia Račayová	6.10.
Lukáš Hromada	18.10.
Kristián Fúčela	19.10.
Klára Vyletelová	29.10.
Šimon Filo, Šimon Klčo, Šimon Mat'ovčík	30.10.

UČITELIA

Narodeniny:

Jana Merchant	2. 10.
Renáta Špiriaková	31.10.

Meniny:

Viera Mitúřová	5.10.
----------------	-------

UHÁDNI ☺

Kto zo školských dospelákov je na fotografii?

Svoj typ odovzdaj na podpísanom papieri Mat'ovi Imrišovi (6.S), alebo Mat'ovi Remenárovi (5.S) do 20. októbra.

Dobrý deň!

Na úvod by som sa chcela predstaviť, volám sa Jana Dawelbeitova a som mamou Emy a Kima, ktorí navštevujú BellAmos od minulého roka. Žili sme tri roky v Írsku, kde sa Kamal narodil, a potom štyri roky v Anglicku, kde aj navštevovali školu. Chcela by som tým naviazať na článok mojej dcéry Emy, a povedať pár slov aj ja ako rodič.

So školou v Anglicku som bola spokojná až na pár výnimiek, ktoré však nemali nič spoločné s kvalitou výučby.

Vadilo mi, že už 4-ročné deti museli navštevovať školu. Bolo to podľa mňa zavčasu a prichádzali o detstvo. Škola začínala síce o 9.00, ale končila o 15.30hod, kedy sa deti hromadne vyzdvihovali.

Napriek tomu mali dokonale premyslenú „policu“, kde sa deti ráno odovzdali učiteľke do ruky a poobede vám ich ona odovzdala späť. Neexistoval mimovoľný pobyt deti mimo areálu školy, ani v budove školy, aj na dvor chodili s dozorom.

Deti si do školy nosili len desiatu, žiadne knihy ani zošity, všetko, dokonca aj písacie potreby mali v škole. Všetko bolo zabezpečené školou. Rodičia zabezpečili iba uniformu.

V triedach bolo 25 až 30 detí, ale mali učiteľa a asistentku učiteľa, ktorá tam bola po celý deň. Jej úlohou bolo pomáhať „slabším“ žiakom, tým nemám na mysli žiakom so špeciálnymi potrebami, tí mali osobného asistenta. Učiteľ mal len učiť. I keď to vyzerá ako dokonalý chaos, veľmi dobre to fungovalo. Deti boli v skupinách po 4 až 6, podľa ich level-u, a tak každý mal primeraný prístup. Napríklad vo štvrtej triede boli spolu deti s level druhákov s nadpriemernými deťmi (level šiestakov). Nikto nebol ukrátený, lebo sa skupiny po troch týždňoch menili, a tak lepší ťahal slabších, pričom sa ich level udržal. Mali dokonca aj rozdielne testy, prispôbené ich levelom. Nikto nemohol odpisovať alebo argumentovať, že to bolo ťažké. Deti, ktoré napísali svoj level na 100%, dostali na druhý deň test o level vyšší. Tým sa učiteľ snažil zistiť, čo všetko je v dieťati, a čo ho ešte môže naučiť. Snažil sa vytriahnuť z dieťaťa všetko, čo vie, nie mu ukázať, čo nevie. Zatiaľ sa slabší tešili aj z toho malého úspechu, čo pokročili. Nikto neprepadol, každý pokračoval svojím tempom. Čo bolo veľmi pozitívne podľa mňa, išli heslom, že nie je dôležité dosiahnuť národný priemer, ale osobný progres. Čo znamenalo, že dieťa muselo napredovať aspoň jeden level za semester. Ak to tak nebolo, škola ihneď kontaktovala rodičov a spolu zvolili ďalší postup, či formou doučovania alebo asistentkou. Dôležité bolo napredovať.

Výsledky žiakov, level, vysvedčenie, ako to voláme na Slovensku, bolo adresované rodičom, v zalepenej obálke. Považovali ho za vysoko „private“, osobnú vec medzi učiteľom, žiakom a rodičom. A spoločensky neprípustné opýtať sa hodnotenie druhého žiaka, čo mi bolo hneď na začiatku povedané.

Výborné... staraj sa o seba a nie o druhých! To by potrebovalo naše SLOVENSKO.

Na záver výrok:

Človek má tri cesty, ako múdro konať.

Najskôr premýšľaním: To je tá najušľachtilejšia.

Druhá napodobovaním: To je tá najľahšia.

Tretia skúsenosťou: To je tá najtvrdšia.

(Konfucius)

Jana Dawelbeitová

- Vstúpili sme do devätnásteho školského roku – BellAmos je teda oficiálne dospelý... K dospelosti vraj patrí sloboda, ale i zodpovednosť. Z tohto pohľadu je BellAmos dospelý už dávno. Už od narodenia. Budúci rok nás čaká veľkáááá oslava.

- Naša škola má 136 žiakov...

Najviac je tretiakov, najmenej deviatakov.

- Prváčikov je 21 – u pani učiteľky Zuzky 11, u Renátky 10. Kuk na ďalšie strany, predstavujú sa vám!

- Vedeli ste, že niekoľkí prváčikovia nie sú v BellAmos nováčikovia? Mali – alebo majú – tu starších súrodencov...

- Dvojčky asi nikto neprehliadol...)

- Noví žiaci pribudli aj na II. stupeň – Danko Donko, Danko Droppa, Tomáš Feldsam a Matko Remenár do V. S, Ivko Blaho do V. SA, Peťa Chmúrna do VII. S a k ôsmakom prišiel Martin Čambor. Predstavíme ich v ďalšom čísle.

- Aj v učiteľskom zbore pribudla nová tvár – piatakov učí matematiku a hudobnú výchovu pani učiteľka Jozefína Furcoňová.

- Niekoľko noviniek je aj vo vybavení tried...

- Naša škola bola úspešná v projektoch **Digitálne vzdelávanie** a **Digiškola**. Vďaka týmto projektom získala dve interaktívne tabule, notebooky, projektory a 20 tabletov.

- Tablety bude môcť využívať celá škola v rámci vyučovania... Zároveň sme sa však zaviazali zapojiť sa do projektu **Učím sa, učím ťa** a **Máme radi Slovensko**. V rámci nich pripravíme pre kamarátov na Slovensku niekoľko zaujímavých materiálov o našom meste či o našej škole.

- Pán Rapšík sprostredkoval dar pre našu školu v podobe 20 počítačov... Ďakujeme!

- Aj školský klub získal novú techniku... Viac v budúcom čísle.

- Hoci škola ešte len začala, už usilovne vyberáme miesto pre školu v prírode...

- Lyžiarsky výcvik sa predbežne uskutoční 11. – 16. januára 2015...

- Zápis do 1. ročníka 19. – 20. januára 2015. Ak poznáte prváčka, ktorý by chcel k nám, prihláste

- September nie je na našej škole o opakovaní a vstupných testoch... Už sme zážitkovali: Zniev, Šútovo, Gader, východné Slovensko, skanzen, jablčkové hody, siedmacke slovanské varenie, Noc výskumníkov... Ochutnávka na nasledujúcich stranách...

I. S

*Stepanko, Matúško, Filipko, Jonáško, Sebastiánko, Kimi, Samko, Alexander
Lucka, Barborka, Miška
triedna učiteľka: Zuzka Kováčová*

Prvákom sa najviac páči v škole pani učiteľka, lebo je milá a je veľmi dobrá, pekná škola, dreváreň, matematika, výtvarná výchova, to, že už vedia čítať, zvonček, ktorý zvoní na prestávku, pani riaditeľka, futbal...

V škole ich najviac prekvapilo to, že kráľ Abecedár má čudný účes (bábka), že tu dávajú také ľahké úlohy, že to je Samko (kamarát zo škôlky), že na futbale je rozhodcom angličtinárka, že sú tu také ťažké úlohy a málo detí v jednej triede...

A čo radi robievajú vo voľnom čase? – radi sú s kamarátom, na koníkoch, chodia s tatkom na gaštany a otvárajú ich z pichľavého gaštana, radi by si zabehali v telocvični, hrajú sa s plastelínou, počúvajú vtáčikov, chodia na dreváreň, stavajú z lega, stavebnice, skáču na trampolíne, jazdia na bicykli, na výlety, hrajú sa na tablete, kolobežkujú, pozerajú rozprávky, oddychujú, lezú po stromoch, behajú, skáču, potápajú sa, chodia do zoológickej záhrady, krmia zvieratká, mečujú...

Ahojte BellAmosáci,

aj v tomto školskom roku sa vám budem prihovárať zo strany špeciálnej pedagogičky. Minulý rok som sa viac venovala vám, milí rodičia, a posúvala vám rôzne tipy a triky ako na tie naše/vaše ratolesti. V tomto školskom roku som si zaumienila, že sa sústredím na aktuálne dianie v škole, na to čo vidím, počujem, čo tu zažívam. Určite bude o čom, lebo sami dobre viete, že v BellAmose sa vždy niečo deje. ☺

V dnešnom príspevku by som chcela podumať nad tým, prečo si v našej škole nepomáhame?! Že to nie je pravda, lebo ty si doniesol jablká na jablkové hody a tvoja mamina upiekla skvelý koláč... Tvoja mamina zase skrásliła školu či triedu svojimi handmade výrobkami a vaša babka darovala knihy do knižnice? Takto si pomáhame a teda chvalabohu. ☺ Ja mám na mysli iný druh pomoci. Pomoc v bežných dennodenných starostiach v rámci našich mikro či makro kolektívov. V našich triedach, priateľských skupinkách, v klube či kabinete.

Ako to vyzerá v triede, keď sa niekto – náš spolužiak či kolega dostáva do pozície slabšieho? Či už ide o výkon, spoločenský status alebo názorový postoj? Postavíme sa na jeho stranu a podporíme ho pred ostatnými alebo sa postavíme na stranu tých silnejších, múdrejších, zábavnejších, šikovnejších, dvoma slovami – strategicky výhodnejších? Pomáhať je ľudské. Túto vetu sme si stokrát vypočuli či prečítali. A keďže aj ja aj ty sme ľud, malo by nám to byť prirodzené a samozrejmé. Ale je to tak? Ja nám tu nechcem kázať a vstupovať do svedomia. Len chcem veci pomenovávať pravdivo s nádejou na zmenu.

Pretože sa tu často stretávame s opačným javom. Keď sa niekto pomýli, namiesto správnej informácie príde výsmech. Keď nepodá potrebný výkon, namiesto ponuky pomoci na ceste k zlepšeniu počuje slová kritiky a hodnotenia, keď je v niečom slabší, niečo nemá alebo má niečo navyše, zažíva pohrdanie. Ak je pre aktuálnu dobu charakteristické, že každý myslí hlavne na seba a na svoj prospech, a sami to možno zažívate a kritizujete, poďme byť my iní v tom, že tu budeme pre druhých. A myslím na jednoduché, malé, nenáročné veci. Tie, ktoré nás nebudú nič stáť, no pre druhého budú znamenať veľa. Možno sa vám zdá až smiešne, čo to tu píšem, no skúste mi dôverovať. Poďme sa zahrať. Hra na detektívny klobúk. Skúsme si vybrať jeden deň a nasadiť si na hlavu imaginárny detektívny klobúk (super na takom klobúku je, že ho nikto nevidí a teda môžeme naozaj pustiť uzdu našej fantázie a nasadiť si na hlavu čokoľvek ☺). No podstatou detektívneho klobúka je to, že sa aspoň na jeden deň staneme detektívmi a sledujme dianie okolo seba, len pozorujeme, nehodnotíme. Dnes sme predsa detektívi, nie sudcovia. A možno môžeme pozorovať, sledovať viac seba ako druhých – čo robíme, ako sa mi správame. Možno niečo objavíme, čo sme si doteraz nevedomovali a čo stojí za to zmeniť. A ja som presvedčená že ak svoju detektívnu prácu odvediete poctivo, začnú sa okolo vás diať zaujímavé veci. Ľudia vás prestanú hodnotiť a súdiť, lebo vy sami už nebudete sudcami ale detektívmi. Pomáhať môžeme rôzne. Niekedy stačí len podržať dvere, inokedy sa zdržať zbytočnej, nevyžadanej kritiky alebo posmešného úškrnu. Malé veci hýbu svetom. Pekný mesiac Vám praje Betka, špeciálna pedagogička

School is cool I

Hello,

I am Ema Dawelbeitova and I hope you are all enjoying the school year so far because I am. I would like to share some things with you about comparing schools in England and here in Slovakia. I hope you enjoy ...

What I like in English school is :

- The school year begins around the 7th of September
- The school day begins at 9:00 am
- At playtime we always go outside to play
- We have 2x 15min playtimes and 1x an 1 hour playtime
- Every Friday we had a newsletter that the headteacher wrote
- We had a school council that planed all the events and had interesting ideas for the school
- We had playleaders, that were the oldest kids in school, and they helped you when you had a problem or sad or were worried about something they would take you to the library and solved the problem
- We had library kids that scanned our cards and gave us books to read and they also took care of the library
- We had a laptop area were we come and play or learn on them
- We got a certificate saying "star of the week", the best 2 children in each class got a certificate in front of the whole school during the Friday assembly
- We had a homework once in 2 weeks

What I dislike in English schools is: ☹️

- The school year ends around the 20th July
- The school day ends at 3:30 pm
- There were separated playgrounds for key stage 1 and key stage 2
- We had uniforms, what I don't like but my mum loves them

What I like in Slovakian school is :

- The school year ends at the end of June
- The school day ends at 12:35 pm
- There is a lot of School clubs after school
- Each class has a name from a story or movie
- There is a small amount of kids in each class
- We have a school magazine
- We often go on school trips
- We have PGL once a year for kids from year 1 to kids from year

But school is still just school and we have to learn everywhere if we are in England or Slovakia we have tests and teachers here and there . Thank you for reading i hope you enjoyed. I would be very happy if you could come and tell me whitch school is better by the things that i wrote in this edition you can come to me during playtime . I hope you all have a good school year. Bye , see you around.

Emma

I. SA

Peter, Šimon, Miško, Gregor, Martinko

*Lucka alebo Lenka, Lenka alebo Lucka, Liliánka, Paulínka, chýba Adamko
triedna učiteľka: Renátka Špiriaková*

Prvákom sa najviac páči telesná, keď sa môžu spolu hrať, hodiny matematiky, keď sú s pani učiteľkou a pekne sa učia, výtvarná výchova (hrozno!), keď píšu na tabuľu, šlabikár... a PÁČI SA MI VŠETKO...

V škole ich najviac prekvapilo, že poobede chodíme na tanečnú, telesná výchova a futbal, učenie – lebo každú chvíľu sa učíme niečo iné, Víla Abeceda, sova Ema a ostatné bábky, že po mesiaci v škole už viem čítať, že sme písali krtkove domčeky, že chodíme na počítače, knižka Čin-Čin.

čo radi robievajú vo voľnom čase? – dievčatá sa hrajú s barbinkami, Peťko s bratom na bitky (niekedy ho aj porazí); radi sa hrajú s legom a iPadom, zbierajú pokémonov a Angry Birds, chodia na párty, lezú na stromy (dievčatá!)

Autorka fotografií: A. Thomková

Zniev (tretiaci a štvrtáci)

Jedno jesenné ráno sme sa vybrali so štvrtákmi na hrad Zniev. Cesta naň bola dlhá a ťažká. Po ceste sme uvideli modlitebňu Margity Uhorskej. Páčila sa nám aj vyhládka na Kláštor. Zaujala nás aj jaskyňa pod hradom. Na hrade sme našli turistickú knihu, kde sme sa podpísali. Z hradu sme zostúpili po lane, lebo sa nám šmýkalo na skalách a blate. Po super výlete sme sa občerstvili v miestnej pizzérii. Na druhý deň sme mali veľkú svalovicu na zadku i nohách. Bolo nám super!

Mia Lechanová

Autorka fotografie: I. Guráňová

Štedmacky slovenský obed

Prepaštruj uarený hrach a spracuj kašu s cukrom. Pridaj hrozienka. Potom si umy čisto ruky a vytváraj malé guľičky a usmaž na horúcej masle. Vyprážené obaluj v cukre, dávaj ešte horúce na misu a ešte posyp cukrom...

Siedmáci zo Súkromnej základnej školy BellAmos pokrčili nosom – a to sa dalo jest? To fakt boli Slovania z toho živí? Priveľa otázok a odpovedí nikde. Išli sme ich teda hľadať – do Kuchynky mamky Hraškuľky. Ide sa variť, aj keď máme práve dejepis.

Našli sme hrach, pšeno, múku, hrozienka, vajíčka a med – teda presne to, čo mali Slovania na stole pomerne často. Pri zostavovaní slovenského obedového menu padla voľba na pšeničné placky, sladkú hrachovú kašu a pšeno s medom. V tom momente sa v siedmakocho prebudila – láska k vareniu (a k dejepisu). Zamiesiť, vyvalkať, upiecť a nespáliť, uvariť hrach, scediť, osladiť, pridať hrozienka. Siedmáci sami uvarili, sami naservirovali – a s chuťou zjedli. No, áno, priznávame, k úplnej dokonalosti nie úplne tradičnej hodiny dejepisu chýbala pahreba, rozpálený oheň, drevené lyžice a poctivá keramika. Na druhej strane, uvariť a ochutnať históriu sa nedá každý deň...

pani učiteľka Zuzka H.

Sladká matematika or matika bellamosákov

No ahojte moji milí, som tu opäť a aj vaša Sladká matika. Všetci, ktorí sa už zapájali do súťaže, pravidla poznajú. Sú veľmi jednoduché. Prečítaš si pozorne úlohu vo Zvončeku (alebo na stránke školy), správne ju vypočítaš, na lístoček napíšeš svoje meno a výsledok úlohy a lístoček odovzdáš mne, teda matikárke Majke Debnárovej. V ďalšom čísle časopisu Zvonček si celá škola prečíta tvoje meno ako meno úspešného riešiteľa a človeka, ktorý sa v matike vyzná.

Takto to bude fungovať od tohto čísla .

TAK POĎME NA TO !

Zadanie úlohy:

Robotníci na stavbe mosta pracovali nepretržite 100 dní. Prvý pracovný deň bol utorok. Na ktorý deň týždňa pripadol posledný deň práce?

Na správne odpovede sa teší pani učiteľka matematiky Majka Debnárová. Môžete ich odovzdávať do 15. októbra 2014

Autorka fotografie: A. Thomková

Husličky

Fidli
 Fidli,
 Cruni – cruni
 Husle.
 A či slák,
 Pod' si spravit'
 Husle.
 S nami!
 Ved' znejú jak vták.
 Vták letiaci , spievajúci!
 Áno , presne tak,
 Husle proste bomba sú!
 Hrajú prímu všetok obsah
 „Nástrojová“!

Báseň o živloch Voda

Voda je živel
 Voda je živel,
 ktorý t'a prebúdzá
 k životu.

Voda je živel, bez
 ktorého ani
 nie si tu.

Voda je živel ,
 ktorý je na Zemi
 početný,
 71 %

modrozelenkastej
 planéty – plný...

Daniel Droppa, V. S

Dobylí sme Blatnický hrad (4. S)

V Martine sme nastúpili na autobus. Šli sme smerom na Turčianske Teplice. Prvá zastávka bola pri Hoteli Gader. Najedli sme sa. Šli sme na Blatnický hrad. Hrad opravovali. Pozerali sme na výhľad, bol veľmi pekný. Cestou dolu nám to ušlo veľmi rýchlo. Pri hoteli sme sa zabávali na veľkej hojdačke.

Branko K., Lucas

Na výlete sme boli aj s Helkou. Cestou sme sa zastavili pri hoteli a potom sme pokračovali na Blatnický hrad. Tam sme videli robotníkov, ako pracujú na obnove hradu. Keď ustúpila hmla, pokochali sme sa krásnym výhľadom na Tlstú a Ostrú. Cestou späť dievčatá stále spievali a my, chlapci, sme do nich stále dobiedzali...:)

Branko F., Jakub

Druháci na Šúťovskom vodopáde

Pricestovali sme autobusom do Šútova. Tam nás čakala Zuzka s maminou a ich vľiakom. Kráčali sme po modrej značke. V potoku popri ceste boli kaskády. Obchádzali sme kamenné lavíny. Cez rozvodnený potok nás prenášali. Vodopád padal z výšky 38 metrov. Okolo bolo veľa skál, stromov, ale aj miest na sedenie. Cestou späť sme sa pohrali so psíkom, ktorý stráži chatu Vodopád. Blízko zastávky sme našli popadané orechy a krikľavožltú húsenicu. A ozaj, prišli sme na to, ako prejsť každú cestu rýchlo –

chodte na výlet so psom.

druháci

Smer Košice (druhostupňari)

Najviac sa mi páčilo v Botanickej záhrade. Boli tam nádherné kvety, rastliny a gigantické kaktusy. Páčilo sa mi aj v Auparku. S kamarátkou sme si urobili druhé Vianoce... (Lil K.i)
V Botanickej záhrade sa mi veľmi páčili obrovské kaktusy, rôzne druhy kvetov, tekvic všetkých veľkostí a tvarov a farieb, ale aj vodné kvety a ryby. V Dóme sv. Alžbety sa mi páčila architektúra, okná. (Emka S.)
...potom nás čakalo Slovenské technické múzeum. Bolo v ňom veľa parných strojov a turbín, ktoré ešte fungovali. (Saška G.)

Kubko Šútovský v Botanickej záhrade (foto: J. Muchová)

Prváci v skanzene

To, že učiť sa dá aj inak ako v škole a v školských laviciach zistili už aj prváci. V jedno pekné slnečné septembrové dopoludnie sa vybrali za poznaním toho, ako sa žilo v minulosti, do Múzea slovenskej dediny v Jahodníckych hájoch. Zozbierali prvé zrníčka poznania, ale núdza nebola ani o zábavu. Postaralo sa o ňu mačiatko, ktoré nás celou prehliadkou sprevádzalo. Ukázalo nám svoju obratnosť pri love myši, predvádzalo sa šplhaním a skákaním. Pozdraviť nás prišla aj veverička. Odchádzali sme unavení, ale spokojní z vydareného dňa. Tešíme sa na ďalšie spoločné putovanie.

pani učiteľka Renátka

August

Už som spomínal, že moje prázdniny boli o turistike. Najprv, ešte pred Podhájskou, som bol so spomínanou Milkou v Kremnici (okr. Banská Bystrica) a tam som vyliezol po 127 schodoch na vežu. Vyrazil som si tam aj mincu.

Potom som vyšiel aj na Velehrad (pri Uherskom Brode).

A bol som aj na tábore, dennom v Centre voľného času Božej tváre tu pri kostole. Volal sa Cestovanie v čase. Vo štvrtok sme boli v Kláštore pod Znievom. Mama tam ešte nikdy nebola.

Na konci prázdnin sme boli na päťdňovej dovolenke na Orave. Našli sme si ubytovanie u Majky v Habovke. Jej syn Slávo robí v Siemens. Po tejto firme je pomenovaná známa značka práčok. Mám veľmi rád práčky. V prvý deň sme boli na plti, v stredu sa kúpať v Oraviciach a vo štvrtok v Krakove (Poľsko). Nachádza sa tam zámok Wawel so zvonnicou, kde som vyliezol, Je tam 6 zvonov. 3 s hmotnosťou 3 tony a 3 s hmotnosťami 1.8, 6 a 12.6 tony. To dáva spolu 27, 6 tony.

A nakoniec sme boli na Strečne, kde je 489 schodov! Aj tak som bol ale vyčerpaný. Spolu sme prešli asi 1000 schodov.

Danko

Jaško Herbrych sa na konci leta stretol s Richardom Krajčom, spevákom skupiny Kryštof

Moje letné prázdniny Danko Droppa

Strečno

Aj keď sme chodili ako lušty, mama hovorí, že by sme potrebovali ešte ďalšie 2 mesiace, aby sme to stihli. Ale aj tak sme toho stihli dosť. Začali sme 11. júla u kamarátky Moniky zo Starej Turej (okr. Nové Mesto nad Váhom). Jej manžel Duško robí na sústruhu, ale je známy aj svojimi výbornými pálenkami. A bol som tam aj sám! V nedeľu mama a ocino odišli a s kamarátkou učiteľkou Milkou sme boli do stredy. Na konci sa ma Monika pýtala: „A nechceš ostať do piatku?“ Dohoda ale bola: keď do stredy, tak do stredy. V pondelok sme boli s 12-ročnou kamarátkou Vaneskou na pamätníku SNP Roh. Potom sme boli v parku miniatúr známych hradov z celého Slovenska. A mimochodom, moje prázdniny boli aj o turistike. Začalo sa to Čachtickým hradom.

Ale ešte pred Monikou sme sa boli so susedou Dankou Janíkovou, bývajúcou len dom od starkých bytu v Andiciach (mestská časť Liptovského Mikuláša) kúpať na Lúčkach. Bolo celkom dobre.

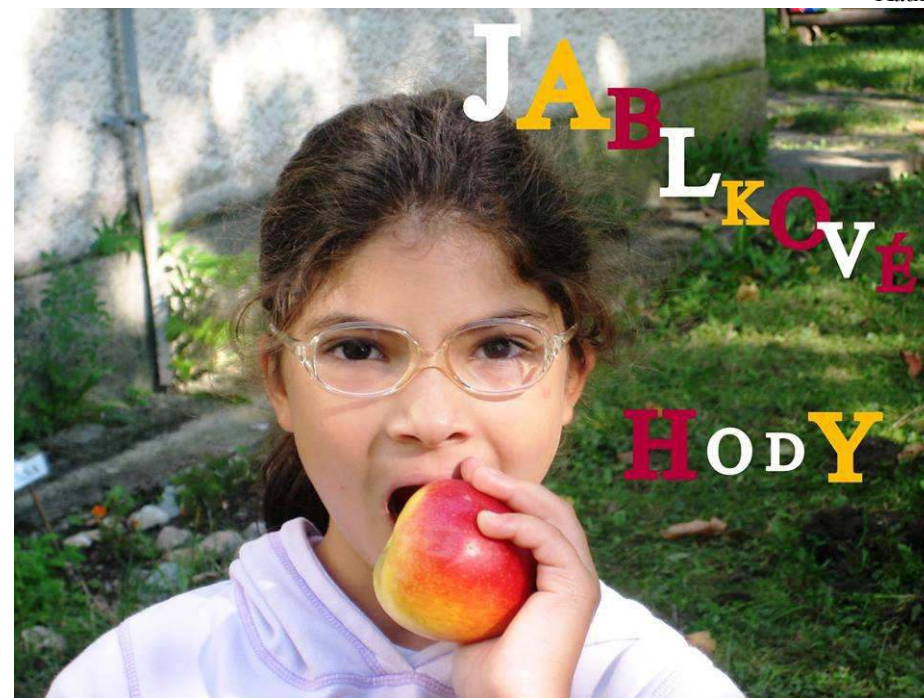
Po Monike sme boli s kamarátkou z Oravy Helou, ktorá má 14-ročného Radka postihnutého Downovým syndrómom na termálnom kúpalisku v Podhájskej (okr. Nové Zámky). Veľmi sme si rozumeli. Je tam podobné zloženie vody ako v Mŕtvom mori, je tam dokonca aj parný kúpeľ (to bol vlastne soľný). Zmestilo sa tam 6 ľudí, vlasy sme obaja mali ako sneh, po chvíli sme sa vôbec nevideli. Je tam 10 bazénov, čiže pomerne veľký výber. Bolo výborne, aj keď sme prišli doštipaní (preto tam mama ocina nevezme), ale potom to bola možno aj reakcia na vodu. Ľudí bolo plno, dokonca sme stretli aj kamarátku Lucku Kováčikovou.

Lenže tam vo vode našli nejakého parazita, kvôli ktorému museli uzavrieť detský bazén, pretože ľudia skončili až v špitáli. A tak sme teda boli v tej Podhájskej. Cesta bola zaujímavá, tam sme išli cez Slepčany (okr. Zlaté Moravce) a naspäť cez Psiare (okr. Žarnovica).

V ŠKD sme jablkovo hodovali. Doobeda celá škola rozvoniavala z pečenia a chystali sa súťaže. No a poobede už piataci mali rozdelené úlohy a jablkové dobroty boli nachystané. K sladko-zdravým koláčikom a jablčkovej šťave sa však deti mohli dostať až keď mali jablčkový symbol na ruke. Ten získali zapojením sa do súťaže zručnosti, alebo tvorivosti. Potom ich už dovesela obsluhovali naši piatackí "jablkogardi" – Matko R., Samko a Matko K. S Alžbetkou skúšali ako sa im podarí vystrihnúť jablčko z papiera so zviazanými očami. S Dankom blúdili červíkovými cestičkami v jablčku. Emka zaväzovala oči a bolo treba bez pomoci rúk zjesť jablčka v tanieri. A s Rebekou cvičili zručnosti v jablkových hodoch - hodom loptičkou do vytvoreného "jablčka" zo švihadla na zem. Matuš vyrábala jablkové autička a bravúrne krájal aj s ľavou rukou. A Keď sa minuli guľaté cukríky na kolesá, vyrábali sme jablkových ježov. S pani učiteľkou Alenkou sme maľovali jablčka plastelínou. Áno plastelínou, nepomýlila som sa :) a ich umelecké diela boli veru veľmi pekné. Zo symbolu na ruke sa stala ďalšia súťaž a deti sa predbiehali kto ich bude mať najviac. Myslím, že číslo 17 bolo najvyššie. Kto ho mal? Asi zasluži mal zlatého jablčka. Zabávali sa s nami aj maminky, aj jeden otecko sa pridala a skúšal ako mu pôjde hod do jablka a aj pani učiteľka Helka si zasúťažila. A malému bračkovovi v kočíku sa evidentne tiež pozdáva jablková spoločnosť.

Pochvalu dávam piatakom v organizačnom tíme sa trpezlivosť a výborné zvládnutie svojich povinností, ďakujem maminkám, alebo ocinom, ktorí prispeli jablkovými koláčikmi, jablčkami, alebo nápojmi, kolegyniam za pomoc a všetkým za skvelú náladu.

Katka

Naši prváci sa učia písať novým písmom Comenia Script. Comenia Script je praktické písmo pre deti, ktoré je jednoduché, moderné a súčasné. Má slúžiť ako základný písací tvar, ktorý bude obohatený o individuálne tendencie každého pisára, ktorý si písmo prispôsobí. Comenia Script zohľadňuje písanie i dysgrafikov a ľavákov. Je to písmo, ktoré zodpovedá potrebám súčasných detí.

Je vytvorené na základe princípu renesančného písania a slúži ako základný tvar pre písanie. Názov Comenia Script je zložený z dvoch slov: Comenius ako Jan Amos Komenský a Script, čiže písmo na písanie. Je to nové písané písmo, ktorého autorkou je Radana Lencová

Výhody písma:

1. Podporuje individualitu dieťaťa.
2. Jednoduchá veľká abeceda (umožňuje zjednodušenie čítania a písania).
3. Napojovanie písmen je voliteľné, nemusí vôbec byť (je to veľká výhoda pri písaní diakritických znamienok – deti ich píšú hneď za príslušným písmenom a potom na ne nezabúdajú, ako sa to stáva pri klasickom barokovom type písma). Je výhodné pre dysgrafikov, mentálne a telesne hendikepovaných žiakov.
4. Písmo je prispôbené potrebám detí – používajú ho aj žiaci na druhom stupni (nezdržuje ich a je vhodné pre rýchlejšie zapisovanie textov a je čitateľnejšie).
5. Jednoduchšie písmo pomáha viac porozumieť textu.
6. V abecede je niekoľko písmen a číslíc, ktoré majú viac tvarových variantov a dieťa si samostatne vyberie, ktoré tvary preferuje.
7. Sklon písme i šírka písmen sa stáva vecou individuality dieťaťa.

Toto písmo sa už niekoľko rokov používa na 400 školách v Českej republike; na Slovenku ho používajú v Cirkevnej škole Narnia v Bratislave a v súkromných školách Košiciach, Ružomberku a aj v BellAmos v Martine.

ahoj mami

Rok sme ho trénovali aj u nás s terajším tretiakom Jaškom Herbrychom, ktorý je s ním veľmi spokojný. Väčšina Jaškových spolužiakov chce písať tak ako on.

A ja mám veľkú radosť, že môžem byť pri tom.

Keď som sa spýtala pred dvoma rokmi autorky Comenia script Radany Lencovej, aký má názor na to, že chcem naučiť písať Comenia script mojich žiakov druhákov, terajších tretiakov. „Čo sa stane, nebudú si písmená pliesť?“ Pani Radana mi vtedy odpovedala príbehom dievčatka, ktoré písalo obyčajným písmom a neskôr prestúpilo do novej školy, kde používali len Comenia script. Dievčatko sa s ľahkosťou naučilo nový typ písma a pri písaní využívalo ten druh písma, ktorý bol pre ňu najľahší. Vyhral Comenia script.

Prajem veľa síl, trpezlivosti a hravosti s Comenia script.

Ivona Guráňová

